

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/4/2018
Identifikačné číslo spisu:	9018200056
Dátum vydania rozhodnutia:	05.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9018200056.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom 5. júna 2018 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky, o odvolaní odsúdeného H. G. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. marca 2018, sp. zn. 4 Ntc 1/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. v spojení s čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b) Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 3. septembra 1953 z r u š u j e s a rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4 Ntc 1/2018, z 27. marca 2018 a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 27. marca 2018, sp. zn. 4Ntc/1/2018, podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol, že rozhodnutie Priestupkového súdu v Zadare, stála služba na Pagu, z 3. novembra 2015, právoplatné 19. novembra 2015, sp. zn. 1Pp J-1340/15, v časti, ktorou bol H. G., občan Slovenskej republiky, nar. X. C. XXXX v L., trvale bytom E. ulica XXXX/X, L., uznaný za vinného z priestupku podľa § 54 ods. 1 bodu 1. chorvátskeho Zákona o boji so zneužívaním drog, za čo mu bola uložená peňažná sankcia vo výške 1.500 HRK (chorvátska kuna), súčasne mu bola uložená povinnosť uhradiť trovy súdneho konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu vo výške 200 HRK, s celkovou výškou uloženej peňažnej sankcie tak vo výške 1.700 HRK, sa na území Slovenskej republiky uznáva a vykoná.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie odsúdený H. G.. V písomných dôvodoch odvolania odsúdený uviedol, že peňažný trest za spôsobený priestupok v plnej výške uhradil v januári 2018 na chorvátskom hraničnom priechode. Kópiu potvrdenia o uhradení mal priložiť ako prílohu. Ďalej namietal, že v predmetnom konaní nemal pred vydaním rozhodnutia Priestupkovým súdom v Zadare, stála služba na Pagu, 3. novembra 2015, sp. zn. 1Pp J-1340/15, tlmočníka, preto nevedel, že proti rozhodnutiu o priestupku je možné podať opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že postupom súdu sa odsúdenému odňala možnosť konať pred súdom, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti.

Podľa § 4 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí možno rozhodnutie o peňažnej sankcii členského štátu v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak povinný má na území Slovenskej republiky bydlisko, sídlo, majetok alebo príjem.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí je na konanie o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii, ktoré vydal súd štátu pôvodu, príslušný krajský súd, v ktorého obvode má povinný bydlisko alebo sídlo. Ak povinný nemá na území Slovenskej republiky bydlisko alebo sídlo, je na konanie príslušný Krajský súd v Bratislave.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí v spojení s § 11 ods. 2 toho istého zákona, súd rozhodne rozsudkom bez zbytočného odkladu o tom, či sa rozhodnutie o peňažnej sankcii uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora, ak ide o rozhodnutie o uznaní a výkone peňažnej sankcie, ktoré vydal súd štátu pôvodu.

Podľa § 11 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí proti rozsudku podľa prvej vety odseku 2 rovnakého ustanovenia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať povinný, prokurátor alebo minister spravodlivosti.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí má odvolanie odkladný účinok.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí ak povinný preukáže, že peňažnú sankciu úplne alebo čiastočne uhradil v členskom štáte, súd rozhodne o upustení od výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii alebo o výkone takeého rozhodnutia v zostávajúcej výške peňažnej čiastky. Pred rozhodnutím si súd vyžiada stanovisko justičného orgánu štátu pôvodu.

Podľa § 23 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 2 ods. 17 Tr. por. trestné veci prejednáva súd verejne. Z hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia môže byť verejnosť vylúčená len v prípadoch ustanovených týmto zákonom. Rozsudok musí byť vždy vyhlásený verejne.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami, alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom na neverejnom zasadnutí 27. marca 2018. Zásada verejnosti je upravená v § 2 ods. 17 Tr. por., v ktorom sa uvádza, že rozsudok musí byť vždy vyhlásený verejne. Taktiež je táto zásada upravená aj v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 3. septembra 1953 (ďalej len „Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd“), pričom právo na verejné prerokovanie vecí v konaní pred súdom je ustanovené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 ústavného

zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, pričom podľa týchto ustanovení možno verejnosť vylúčiť z konania pred súdom len v prípadoch ustanovených zákonom. Podľa čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky sa rozsudky vyhlasujú v mene Slovenskej republiky a vždy verejne. Zásada verejnosti je významnou zárukou zákonnosti trestného konania a zahŕňa právo na verejné prerokovanie vecí; verejnosť má prístup na súdne konanie, čo možno chápať jednak ako kontrolnú funkciu verejnosti nad výkonom súdnictva, jednak ako výchovnú funkciu trestného konania vo vzťahu k verejnosti a právo na verejné vyhlásenie rozsudku. Zatiaľ čo právo na verejné prerokovanie vecí môže podliehať obmedzeniam ustanoveným v zákone, právo na verejné vyhlásenie rozsudku platí bez výnimky, čo ustanovuje aj § 249 ods. 6 Tr. por.

Súd rozhoduje rozsudkom na základe postupu, ktorý sa skladá z troch základných krokov. Prvým je postup podľa § 169 Tr. por., druhým je postup podľa § 170 Tr. por. a posledným postup podľa § 171 Tr. por. Pokiaľ pri prijímaní rozsudku chýba čo i len jeden tento krok, je rozsudok nezákonný, nenastávajú u neho zákonom predpokladané účinky a ide tak o podstatnú chybu konania, ktorú nemôže napraviť odvolací súd svojím rozhodnutím.

Najvyšší súd zistil, že Krajský súd v Bratislave nepostupoval správne, keď rozsudok, ktorým uznal výkon rozhodnutia Priestupkového súdu v Zadare, stála služba na Pagu, z 3. novembra 2015, sp. zn. 1Pp J-1340/15, nebol vyhlásený verejne. Neexistuje výnimka, ktorá by umožňovala vyhlásiť rozsudok neverejne. Požiadavka verejného vyhlásenia rozsudku je vyjadrením jednak ústavného princípu verejnosti súdnictva ako aj naplnením požiadavky ustanovenej v § 2 ods. 17 Tr. por. a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ bolo zistené, že rozsudok nebol vyhlásený verejne, ide o tak závažnú vadu konania, pre ktorú je potrebné v konaní o opravnom prostriedku takýto rozsudok zrušiť. Oprava vyhlásenia v odvolacom konaní neprichádza do úvahy. Rozsudok musí byť vyhlásený vždy verejne, a to aj v tom prípade, ak bola verejnosť z prejednávanej veci vylúčená. Keďže Krajský súd v Bratislave rozsudok z 27. marca 2018, sp. zn. 4 Ntc 1/2018, verejne nevyhlásil, najvyšší súd tento zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. v spojení s čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. b) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Je pravdou, že v § 518 ods. 4 Tr. por. zákonodarcu neuviedol možnosť zrušenia rozsudku a zároveň vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, avšak nakoľko sa jedná o takú vadu, ktorú odvolací súd nemôže sám napraviť, pretože odsúdenému bolo odňaté právo konať pred súdom, bolo nutné postupovať tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd nezaoberal námietkami odsúdeného po vecnej stránke.

Pozornosti najvyššieho súdu neuniklo, že v danej veci bol odsúdenému H. G. doručený až rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. marca 2018, sp. zn. 4 Ntc 1/2018, a to bez doručovania predchádzajúcich písomností. Ako vyplýva zo spisového materiálu, všetky písomnosti boli doručované len krajskému prokurátorovi, hoci presnú adresu odsúdeného súd zistil v rámci prvého úkonu, z dôvodu založenia svojej miestnej príslušnosti. Možno teda konštatovať, že v danej trestnej veci nebola zachovaná „rovnosť zbraní“. Uvedené pochybenie bude potrebné v novom konaní napraviť, vysloviac aj nutnosť zverejniť termín verejného vyhlásenia rozsudku na internete alebo na vývesnej tabuli krajského súdu, o čom záznam v spise absentuje. Za danej situácie, keďže je otázne, či mal odsúdený primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby tak, ako má na mysli čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, musel odvolací súd rozhodnúť spôsobom, ako je uvedený v enunciate tohto uznesenia.

Záverom najvyšší súd upriamuje pozornosť na skutočnosť, že 24. mája 2018 vyzval odsúdeného H. G., aby tento doručil potvrdenie o uhradení 1.700 HRK (chorvátska kuna), ako vo svojom odvolaní uviedol. Kópia ktorú k nemu doložil, nie je totiž kópiou potvrdenia o uhradení, ale ide o kópiu uloženú peňažnej sankcie. Vo svojej odpovedi na výzvu odsúdený zopakoval, že predmetnú sankciu uhradil v januári 2018 na chorvátskom hraničnom priechode, kde mu bol vystavený priložený doklad. Potrebné peňažné prostriedky na úhradu mu mal z firemného účtu poskytnúť bývalý zamestnávateľ, ktorého požiadal o výpis predmetnej úhrady. Keď mu bude doručený, doloží bankový výpis o prevode peňažných prostriedkov. Do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu, tak odsúdený neurobil.

Ak v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí povinný preukáže, že peňažnú sankciu úplne alebo čiastočne uhradil v členskom štáte, súd rozhodne o upustení od výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii alebo o výkone takého rozhodnutia v zostávajúcej výške peňažnej čiastky. Pred rozhodnutím si súd vyžiada stanovisko justičného orgánu štátu pôvodu.

Najvyšší súd v závere upozorňuje, že v prípade preukázania namietaného uhradenia peňažnej sankcie odsúdeným bude Krajský súd v Bratislave povinný, aby si prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vyžiadal stanovisko justičného orgánu štátu pôvodu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.